

Personer. Det er altid et subjektivt Skøn, om en Mand kan siges at være paalidelig; Udrueligheden kan man maasse ogsaa have nogen Vanskelighed ved at konstatere. Jeg har ikke noget imod disse Bestemmelser; jeg finder det tværtimod ganske rigtigt, at de staa der; men derimod har man fuldstændig kastet Prøvetiden bort, og det tror jeg er ganske uheldigt. Selv om den ærede Ordfører har Ret i, at der findes mange mindre Bedrifter, hvor man maasse ikke har fuld Brug for en Redelpasser hele Dagen, tror jeg dog, at man, naar man vil etablere et saadant Anlæg, meget godt kan lade den Person, som skal passe dette, underkaste sig en saadan Vejledning; her forlanges jo ikke mere end 6 Ugers Vejledning. Der er i mine Tanker en himmelvid Forskel paa, om man tager en Arbejdsmand, en voksen Karl, eller en hvilken som helst anden ind og siger: Nu skal du passe den Redel og bære dig saadan og saadan ad, og saa gaar og lader ham selv om det, maasse ser til ham en Gang eller to om Dagen, men i øvrigt mener, at det er tilstrækkeligt med den Anvisning, som han faar paa den Maade, og saa en Mand, der dog i et Tidrum af 6 Uger har faaet en stadig Vejledning, er gaaet sammen med en anden og derved har haft Lejlighed til at sætte sig ind i, hvorledes hele Virksomheden foregaar. Jeg synes, at der er saa meget mindre Grund for Udvalget til af Hensyn til de økonomiske Interesser at forlange disse 6 Uger strøgne, som jo § 8 i Regeringsforslaget bliver staaende. Denne Paragraf er, som det vil vides, sat ind af Landstinget, og den bestemmer, at naar en Redelpasser er forhindret i at passe sin Gerning eller uden Barsel forlader den, kan Brugeren sætte en anden Mand, som ikke har de foreskrevne Kvalifikationer, til at passe den. Der kan altsaa ikke opstaa denne øjeblikkelige Forlegenhed, som man kunde paaberaabe sig, særlig paa Landet, naar en Redelpasser blev pludselig syg eller rejste bort eller paa anden Maade kom fra sin Bestilling, og man ikke i Løbet af kort Tid kunde skaffe en Mand med de Kvalifikationer, Loven udkræver. Her giver § 8 fuldstændig tilstrækkeligt Spillerum, og derfor mener jeg, at man ikke bør inklade sig paa den ny Affattelse af § 4, som Udvalget her har foreslaaet. Jeg vil for mit

Bedkommende stemme mod denne ny Affattelse af § 4 og tillader mig at opfordre ærede Medlemmer til at gøre det samme. De øvrige Ændringsforslag skal jeg ikke opholde mig videre ved; jeg skal til Slutning kun sige, at naar jeg ikke har stillet Ændringsforslag her, er det, fordi jeg har haft en Følelse af, at det vil være ret vanskeligt, idet hele Udvalget jo, som det fremgaar af Betænkningen, er enigt, og jeg har ogsaa haft saa meget mindre Grund til at gøre det, som jeg paa de to afgørende Punkter meget godt kan slutte mig til den Affattelse, som Regeringsforslaget har. Jeg skal derfor indskrænke mig til at opfordre andre ærede Medlemmer til at stemme mod Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 til § 2 og Ændringsforslag under Nr. 7 til § 4.

Justitsministeren (Melleman):

Lovforslaget har jo haft en meget vanskelig og langsom Gang gennem Tingene, og den Modstand, som det oprindelige Regeringsforslag har mødt allerede i det andet Ting, har vist mig, at Spørgsmaalet efterhaanden mere og mere maatte blive det, om man overhovedet kunde sætte saa meget af Lovforslaget igennem, at det udgjorde en Gevinst, som er værd at tage, sammenlignet med den bestaaende Tingenes Tilstand, sammenlignet med den Tilstand, som vilde indtræde, naar intet Lovforslag kom i Stand. Og ligesom jeg, ledet af denne Betragtning, i det andet Ting har fundet mig i at gaa ind paa Ændringsforslag, som jeg allerede syntes gjorde temmelig store Indgreb i hvad, der efter min Formening var det ønskeligste, saaledes er jeg bange for, at Sagen staaar paa samme Maade her i dette Ting, saaledes altsaa, at der for mig egentlig nærmest kun bliver at overveje det Spørgsmaal, om jeg skulde foretrække slet ikke at saa nogen Lov eller at faa et Lovforslag saaledes, som man under de nuværende Forhold kan faa det gennem Rigsdagen. Det forekommer mig da, at der, hvad der nu end kan indvendes mod de Ændringer i Lovforslaget, som ere foretagne i Tingene, alligevel vil vindes noget derved, saaledes at man maa foretrække at faa Loven selv i den ikke for mig ganske tilfredsstillende Stikelse, som den vil faa, naar disse Ændringsforslag her blive vedtagne, frem for ikke at faa nogen Lov. Jeg kan derfor vel